

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.168/2018/20.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2018. október 15. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján a Bf.III.168/2018. számú büntetőügyben meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntettének kísérlete miatt **I.rendű vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2017. december 19. napján meghozott **2.B.269/2017/30.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

A Kecskeméti Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bj-Szj.I/148/2017/8-17. tételszámok alatt nyilvántartott kések lefoglalását megszünteti, és azokat a sértett részére rendeli kiadni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott tényleges tartózkodási helye a [bv. intézet neve] továbbá az elsőfokú bíróság ítéletét nyilvános tárgyalások alapján hozta meg.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamába a vádlott által 2017. december 20. napjától 2018. október 15. napjáig előzetes fogvatartásban töltött további időt beszámítja.

Kötelezi vádlott neve vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 27.104. -(huszonhétézer-száznégyszáz)forint bűnügyi költség megfizetésére, külön felhívásra az állam javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Kecskeméti Törvényszék ítéletével a 2016. december 26. napjától őrizetben, majd 2016. december 28. napjától előzetes letartóztatásban lévő vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntettének [Btk. 164. § (1), (3) és (8) bekezdés 1. fordulat] kísérletében, ezért 7 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. A kiszabott szabadságvesztés tartamába a 2016. december 26. napjától 2017. december 19. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította, valamint megállapította, hogy a vádlott legkorábban a kiszabott szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a bűnügyi költségről, valamint a bűnjelekről is, többek között akként, hogy a Kecskeméti Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bj.-Szj.I/148/2017. szám alatt lefoglalt és 2-17. sorszám alatt bevételezett kések

lefoglalását megszüntette, és azokat a vádlott neve vádlott részére kiadni rendelte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyész a vádlott terhére, eltérő jogi minősítés, emberölés büntette kísérletének megállapítása és a büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása végett, míg a vádlott és védője egyezően a büntetés enyhítése érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.236/2017/3-II. számú átiratában észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben megalapozatlan, mivel az részben felderítetlen. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a gégeporc sérülésére vonatkozóan nem folytatott le kellő mértékű bizonyítást annak ellenére sem, hogy a szakértő jelezte, hogy mivel nem ismerhetett minden, a sértett orvosi ellátásával kapcsolatos iratot - így hiányolta a műtési leírást -, nem volt abban a helyzetben, hogy a gégeporc sérülésére vonatkozóan is pontosabban nyilatkozzon, ezért a szakvéleményének ezt a részét csak csupán valószínűsíteni tudta. Álláspontja szerint tehát a szakértői bizonyítás nem volt teljes körű, ezért az orvosszakértői véleményt az elsőfokú bíróság sem tekinthette volna aggálytalannak és arra nem alapíthatott volna ítéleti tényállást. Kifejtette, hogy az orvosszakértő arra vonatkozóan sem nyilatkozott, hogy a sértett mennyi vért veszített, a vérvesztés közvetve vagy közvetlenül veszélyeztette-e a sértett életét, illetve, hogy a vérzés rövid időn belül történő csillapítása (először az odaszorított törülközővel, majd pedig a szakszerű nyomókötéssel) befolyásolta-e a sérülés súlyosságát, csökkentette-e a vérvesztéséget, és ha nem került volna sor semmilyen beavatkozásra, akkor fennállt volna-e közvetlenül vagy közvetetten életveszélyes állapot, esetleg a halál bekövetkezésének reális lehetősége. Előadta, hogy pontos adatokat arra vonatkozóan sem tartalmaz a szakvélemény, hogy a sérüléstől milyen távolságban helyezkednek el olyan létfontosságú szervek, amelyek sérülése esetén életveszélyes állapot alakulhatott volna ki, vagy a sértett halála bekövetkezhetett volna.

A főügyészség ezen túlmenően észrevételezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyaláson nem ismeretette a vádlottra vonatkozó vegyészszakértői véleményt, illetőleg a sértett tekintetében a vegyészszakértői vélemény alapjául szolgáló vérvételi jegyzőkönyvet, illetve álláspontja szerint a tényállásban nem elegendő azt rögzíteni, hogy a cselekmény elkövetésekor a vádlott és a sértett is ittas állapotban volt, hanem szükséges az ittasság pontos mértékének megjelölése is.

A fent kifejtettekre tekintettel a főügyészség bizonyítás elrendelését indítványozta, melynek keretén belül indítványt tett a vegyészszakértői vélemény és a vérvételi jegyzőkönyv ismertetésére, továbbá a szakértői vélemények kiegészítésére.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát követően, 2018. július 1. napján hatályba lépett a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.), amelynek 868. § (1) bekezdése alapján a törvény rendelkezéseit - a 868 - 876. §-ban meghatározott eltérésekkel - a hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell, az ítéletábrá az elsőfokú ítélet felülbírálata során a másodfokú eljárás lefolytatásakor hatályos törvény szerint jár el.

Az ítéletábrá a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbíráltá, melynek során azt állapította meg, hogy a törvényszék az ügy érdemére kiható eljárási szabályt nem sértett.

Tekintettel arra, hogy az ítéletábrá a törvényszék ítéletét maga is részben megalapozatlannak ítélte, ugyanis a tényállás részben felderítetlen maradt [Be. 592. § (2) bekezdés b) pont], a másodfokú eljárás lefolytatására tárgyalást tűzött ki, melyen a Be. 594. § (1) bekezdése szerinti bizonyítást vett

fel.

A bizonyítási eljárás során az ítéletábra a tárgyaláson ismertette mind a vádlott, mind a sértett vonatkozásában elkészült vérvételi jegyzőkönyveket és vegyészszakértői véleményeket. A tárgyalást megelőzően pedig intézkedett a rendelkezésre álló, fellelhető orvosi dokumentumok beszerzéséről is, majd ezeket a szakértőnek megküldve a szakértőt a szakvélemény kiegészítésére hívta fel, majd az így kiegészített szakvéleményt is ismertette a tárgyaláson.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a Csongrád Megyei Főügyészség képviselője érdemben az ítéleti tényállás több ponton történő kiegészítése mellett indítványozta, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg akként, hogy a vádlott terhére megállapított bűncselekményt emberölés büntette kísérleteként minősítse, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa, a Kecskeméti Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bj.-Szj.I/148/2017/8-17. tételszámok alatt nyilvántartott kések lefoglalását szüntesse meg és azokat sértett részére rendelje kiadni, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben azzal, hogy a vádlott tényleges tartózkodási helye [cím] az elsőfokú bíróság ítéletét nyilvános tárgyalások alapján hozta meg, ezen túlmenően számítsa be a vádlott által az elsőfokú bíróság meghozatala óta előzetes fogvatartásban eltöltött időt, illetőleg rendelkezzen a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségről.

A másodfokú bíróság az iratok egybehangzó adataira, valamint a lefolytatott bizonyítás eredményére figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság 3.B.218/2001/23. számú ítéletével kiszabott 7 év fegyházbüntetés vonatkozásában a feltételes szabadság 2007. június 2. napjáig tartott.

A Kiskunhalasi Járásbíróság 7.B.625/2013/4. számú ítéletével helyesen garázdaság vétsége miatt állapította meg a vádlott bűnösségét.

A vádlott neve vádlottól 2016. december 26. napján 18 óra 35 perckor levett vérminta etilalkohol-koncentrációja 2,44 gramm/liter (ezrelék) míg a sértett neve sértettől 2016. december 26. napján 18 óra 55 perckor levett vérminta etilalkohol-koncentrációja 0,94 gramm/liter (ezrelék) volt. Ezen kiegészítés azért szükséges, mert ekként megállapítható az, hogy a cselekmény elkövetése idején - 16 óra körüli időben - mind a vádlott, mind a sértett ittas állapotban voltak.

Kiegészítette továbbá az ítéletábra az ítéleti tényállást a következőkkel:

A sértett sérülése sem közvetett, sem közvetlen módon nem életveszélyes. Szövődménymentes gőgyulás esetén sérülése nem jár maradandó fogyatékkal vagy súlyos egészségromlással. A seb feltárása alapján a szúrtsatorna 3 cm mélységű volt, sebészi ellátás történt, csak minimális szivárgó vérzése volt. Olyan érsérülés nem következett be, melyből nagyobb mennyiségű vérvesztés történt volna, illetve a vérző ér sebészi ellátása vált volna szükségessé. A keringést megingató érdemi vérvesztés nem történt. A sérült testtájék közvetlen vetületébenk komolyabb érhálózat vagy nagyobb ürátmérőjű ér nincsen. A sérülés a nyakon elől helyezkedett el, a nyak mindkét oldalán, a középharmadban felületesen, illetve mélyebben komolyabb átmérőjű visszér, illetve verőér fut, a nyak körfogati vastagságától függően középvonaltól 5-7-10 cm-en belül. Ezen erek ún. páros szervek, önmagukban külön-külön nem életfontosságúak, szükség esetén egyik oldalon leköthetők a másik oldal épsége mellett. Nagyobb ürátmérőjű verőérből rövid időn belül életveszélyt okozó

vérzés következhet be, annak ellátásának hiányában az elvérzés halált okoz, míg nagyobb ürterű véna esetén akár halálos légembolizáció következhet be. A nyak előlről-középtájon történő szúrása esetén ezek az érkepletek nem sérülhetnek.

Az ítélet tábla a 4. oldal 4. bekezdését kiemelte az ítéleti tényállásból és azt a jogi indokolás részeként tekintette, ugyanis a vádlott tudattartalmának meghatározása nem az ítéleti tényállás, hanem a jogi indokolás részét képezi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megalapozott tényállást állapított meg, melyet az ítélet tábla a fentebb írt kiegészítésekkel és helyesbítésekkel határozatának alapjául elfogadott.

Bár a vádlotti és védői fellebbezés felmentésre nem, csupán a kiszabott büntetés enyhítésére irányult, az ítélet tábla - a Be. 590. § (2) és (5) bekezdéseiben rögzített felülbírálati kötelezettségénél fogva - megállapította, hogy a törvényszék helytállóan foglalt állást a tekintetben, miszerint a sértett sérülése nem önközás vagy véletlen baleset következménye volt, és nem is amiatt történt, mert sértett neve sértett támadt volna a vádlottra, aki védekezés közben sérülést okozott a testvérének, hanem kétséget kizáró módon megállapítható, hogy a vádlott szándékosan nyakon szúrta a sértettet. Ezen következtetést a törvényszék logikusan és okszerűen vont le a vádlott védekezésével szemben a tanúk vallomásai, valamint az orvosszakértői vélemények alapján. A törvényszék ezen okfejtésével az ítélet tábla minden tekintetben egyetértett.

Összességében a felvett bizonyítás útján kiegészített, és ekként már megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a terhére megállapított bűncselekményt is a törvénynek megfelelően minősítette.

E tekintetben az ítélet tábla nem osztotta az ügyészi álláspontot, miszerint a vádlott cselekménye emberölés büntette kísérleteként lenne értékelendő. A törvényszék helytállóan utalt a 3/2013. Büntető jogegységi határozat által is felsorolt, a cselekmény törvényi minősítése kapcsán perdöntő alanyi és tárgyi tényezőkre. Rámutat az ítélet tábla, hogy a jogegységi határozat A/c) pontja szerint az elkövetési magatartás eredménye, vagyis az, hogy a sértett milyen sérülést szenvedett, szintén következtetési alap lehet, de egymagában nem igazít el az emberölés kísérlete és az életveszélyt okozó testi sértés, illetőleg az emberölés és a halált okozó testi sértés elhatárolása kérdésében. E tekintetben a törvényszék részletesen, logikusan adott számot arról, hogy a terhelt terhére megállapított bűncselekmény miért testi sértés büntette kísérleteként minősül, mely okfejtéssel az ítélet tábla is maradéktalanul egyetértett.

A büntetés kiszabása körében a törvényszék a felmerült súlyosító és enyhítő körülményeket maradéktalanul értékelte, és nem tévedett, amikor a Btk. 79. §-ában rögzített büntetési célok elérése érdekében a vádlottal szemben börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetés, valamint közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását látta szükségesnek. Az ítélet tábla álláspontja szerint a felmerült súlyosító körülmények túlsúlyára figyelemmel a kiszabott büntetések is arányosak, azoknak sem lényeges enyhítése, sem lényeges súlyosítása nem indokolt. Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék részben tévesen rendelkezett a bűnjelekről, ugyanis a lefoglalt kések egy része nem a vádlottól, hanem a sértettől került lefoglalásra. Erre figyelemmel az ítélet tábla a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja, valamint Be. 321. § (1) bekezdése alapján akként rendelkezett, hogy a Kecskeméti Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bj.-Szj.I/148/2017/8-17. tételszámok alatt nyilvántartott kések lefoglalását megszüntette, és azokat a sértett részére rendelte kiadni.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra kizárólag a bűnjelekről történő rendelkezés vonatkozásában bejelentett ügyészi fellebbezést ítélte alaposnak, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét - azt hivatalból is felülbírálv - a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a vádlott tényleges tartózkodási helye - figyelemmel a Be. 10. § (1) bekezdés 15. pontjára, 184. § (2) bekezdés f) pontjára és 561. § b) pontjára - a [cím] . Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék ítéletének bevezető része nem tartalmazta azt, hogy ítéletét nyilvános tárgyalások alapján hozta meg, ezért azt a rendelkező részben foglaltak szerint pótolta.

A Btk. 92. § (1) és (2) bekezdéseire figyelemmel az ítéletábra a kiszabott szabadságvesztés tartamába a vádlott által 2017. december 20. napjától 2018. október 15. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

A Be. 574. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a vádlott köteles viselni a másodfokú eljárás során felmerült 27.104.- forint bűnügyi költséget.

Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2018. október 15.

Dr. Harangozó Attila
a tanács elnöke

Dr. Kiss Dániel
előadó bíró

Dr. Joó Attila
bíró

A Szegedi Ítéletábra Bf.III.168/2018/20. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 2.B.269/2017/30. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2018. október 15.

Dr. Harangozó Attila
a tanács elnöke